

FÂNTÂNI

E vânt în univers și în Cuvânt
Și aripile-s ude de pamânt
Și parcă de-o vecie mă frământ
Și-încerc să zbor spre zări fără avânt...

E noapte-n al fântânilor rotund
Și stele-n ape de mult nu mai sunt
Și neguri slava lumii o ascund
De razele ce mă întrepătrund...

E frig și gândul zace mai fecund
În lutul lipicios de galben grund
Și de-o eternitate mă afund
În necuprinse taine ce inund...

.....

Și dimineață iar va fi peste pamânt
Și soare nou și nesperat veșmânt
Și cald va fi și stele lăcrimând
In tainele fântânilor ce plâng...
